Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

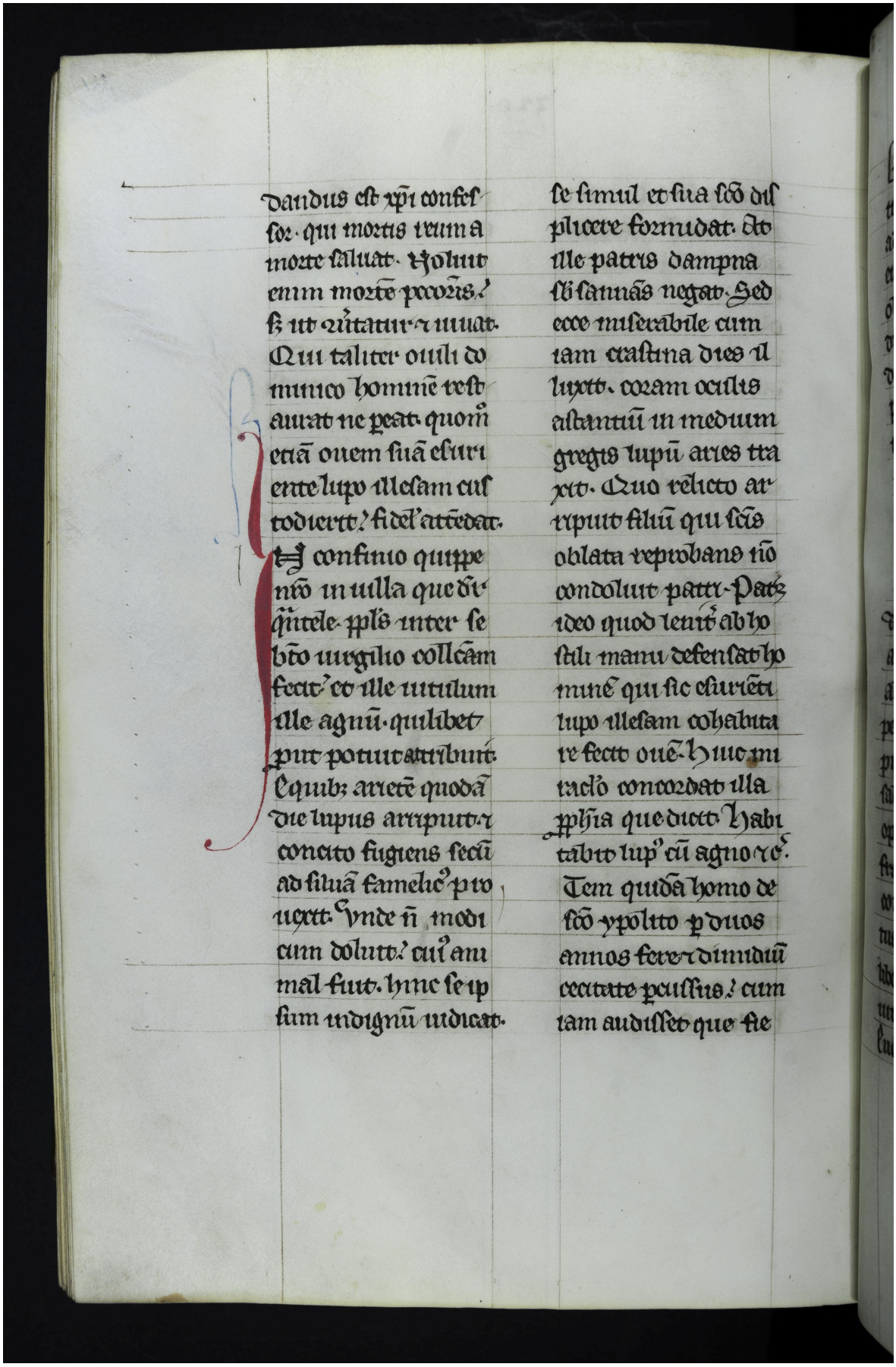

dandus est xpi confes
sor. qui mortis reum a
morte saluat. Noluit
enim mortē peccoris.
sz ut ꝯuertatur ⁊ uiuat.
Qui taliter ouili do
minico hominē rest
aurat ne pereat. quomo
etiā ouem suā esuri
ente lupo illesam cus
todierit. fidel' attēdat.
In confinio quippe
nrō in uilla que dr
q̄ntele. ppls inter se
bto uirgilio collcam
fecit. et ille uitulum
ille agnū. quilibet
pur potuit attribuit.
Equibz arietē quodā
die lupus arripuit ⁊
concito fugiens secū
ad siluā famelic' pro
uexit. Vnde n̄ modi
cum doluit. cui' ani
mal fuit. hinc se ip
sum indignū iudicat.

se simul et sua scō dis
plicere formidat. At
ille patris dampna
sb sannās negat. Sed
ecce miserabile cum
iam crastina dies il
luxit. coram oculis
astantiū in medium
gregis lupū aries tra
xit. Quo relicto ar
ripuit filiū qui scis
oblata reprobans nō
condoluit patri. Pater
ideo quod leniter ab ho
stili manu defensat ho
minē qui sic esurienti
lupo illesam cohabita
re fecit ouē. Huic mi
raclo concordat illa
pphia que dicit. Habi
tabit lup' cū agno ⁊c.
Tem quidā homo de
scō ypolito p duos
annos fere ⁊ dimidiū
cecitate percussus. cum
iam audisset que fie